

Не, злоба ни само душеше,
На бой се стремѣхме съ врага,
За тебъ да отмѣстимъ безъ милость —
Заклехме ти се прѣдъ прага . . .

Съсѣ тебе еднакъвъ ни .й пжтя:
Въ затвори и ний ще гниемъ,
Катъ тебъ, за народното дѣло
Главитѣ си ний ще дадемъ . . .

Но знаемъ, като тебе, другарю,
Че скоро изъ нашѣ кости
Ще скокне суровъ отмѣстителъ
И той ще за насъ отмѣсти!..

(Отъ руски).

Майци си.

Ти ли си, мале, тѣй жално пѣла,
Ти ли си мене три годинѣ клепа,
Та скитникъ ходя злочестенъ ази
И срѣщамъ това, що душа мрази?

Бащино ли съмъ пропилъ имане,
Тебе ли покрихъ съ дълбоки рани,
Та мойта младостъ, мале, зелена
Съхне и вѣхне люто извѣхна?!

Веселъ ме гледатъ мили другари,
Че съ тѣхъ наедно и азъ се смѣя —